

כ"ג אייר ה'תשע"ד 23.5.14

מגזין מס' 280

שבת פרשת במדבר/מברכים חודש סיון

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

הכתב הלקוי

אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא...

ממאמרי רבינו הזקן (בעל התניא) בשנת תקנ"ה בליאזנא: **"שכר מצוה מצוה"**: מהותה הפנימית של המצוה (לשון **צוּתא** וחיבור עם אלוקות) בעצם עצמותה (מציאותה) היא השכר, והתגלות העצמות (התגלות מהות שכר קיום המצוה) תהיה לעתיד, אבל זהו הקרן קיימת של המצוה; אמנם פירותיה (של המצוה) אדם אוכל בעולם הזה, והוא בכל מצוה ומצוה בענינה, דכאשר צריך לאותו דבר (הקשור ומרומז באותה מצוה) הוא נענה.

(על פי 'היום יום' כ"ה אייר)

לוח שיטורים

לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש... (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש.

שימו לב: * השיעור בבאר שבע עובר לבית חב"ד המרכזי רח' שפירא 9. * שינויים בתאריכי השעורים בזכרון ובפתח תקוה (בשל חג השבועות). פרטים בטבלה.

יום	עיר	כתובת	שעה	הערות	איש קשר
חמישי כ"ב אייר 22/5/14	ירושלים	'שמיא' נחלאות, רח' עזרא רפאל 25 (ליד אגריפס)	20:30	שיעור שבועי	ברלה קרומבי 054-9-457-145
שני כ"ו אייר 26/5/14	באר שבע	בית חב"ד המרכזי רח' שפירא 9 פינת הרבי מליובאוויטש 1	20:00	אחת לשבועיים	הרב גורליק 052-2-715-793
שלישי כ"ז אייר 27/5/14	תל אביב	'ממעל ממש' רח' המלך ג'ורג' 15	20:30	שיעור שבועי	חנוך וינר 054-770-88-57
רביעי כ"ח אייר 28/5/14	פתח תקוה	רח' פינחס חגין 7 כפר גנים (מאחורי קניון גנים)	21:30	אחת לשבועיים	סיגל 050-6-255-376 רצוי sms
רביעי י"ג סיון 11/6/14	זכרון יעקב	אולם תכלית (מתנ"ס זכרון) דרך אהרן 4	21:00	אחת לשבועיים	שלומי 054-2-163-648

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש סיון

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'במדבר', מכריזים: המולד יהיה ביום חמישי, שעה חמש בבוקר, 22 דקות ו-11 חלקים. ראש חודש סיון ביום השישי הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידי, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומיחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

אמירת תהילים בציבור

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש...

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"

מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בעניני נר מצוה ותורה אור.

חודש סיון - החודש התשיעי מתשרי למניין בריאת העולם, והשלישי מניסן למניין יציאת מצרים. מקור השם "סיון" במונח האשורי "סיונו", שפירושו - עת להט השמש. בלוח החקלאי שנחשף בחפירות 'גזר' העתיקה נקרא החודש "קציר כל" - קציר כללי. חודש סיון הוא חודש מלא ובו שלושים יום. מזלו - תאומים. המדרש מבאר שייכותו של מזל תאומים לחודש סיון - "אמר הקדוש ברוך הוא: נתתי את התורה בחודש השלישי במזל תאומים, שאם יבקש עשיו הרשע (=אחיו התאום של יעקב - ישראל) להתגייר ולבוא ללמוד (=ולקיים) תורה - יבוא וילמד!" (פסיקתא דרב כהנא י"ב)

ימים ואירועים מיוחדים בחולל סיון

להלן הימים המיוחדים שבחודש סיון, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

מראשית פרי אדמתו, משבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל, מניחם בטנא ומביאם לבית ה', ככתוב "ולקח הכהן הטנא מידו והניחו לפני מזבח ה' אלקים";

וכן כתוב: "וביום הביכורים בהקריבכם מנחה חדשה".

עצרת - מקור שם זה אינו במקרא. חז"ל קראוהו כך בכל מקום לפי שחג זה (לבד היותו רגל בפני עצמו) הוא בבחינת המשך וסיום (שמיני) לשבעת ימי חג המצות וקשור עמהם. ימי הספירה שבין חג הפסח לחג השבועות אינם מהווים הפסק, והם כחולו של מועד בין שני החגים (על דרך שמיני עצרת הבא בהמשך לחג הסוכות), ומכאן שמו - עצרת, כלומר, עצרת של פסח.

חג השבועות הוא יום ההסתלקות (הילולא) של דוד המלך עליו השלום, ושל רבי ישראל הבעל שם טוב הקדוש.

כ"ח סיון - היום בו הגיע הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו, ונוות ביתו לחוף מבטחים בארה"ב - בצאתם מאירופה הבוערת - בשנת תש"א (1941).

א' סיון - ראש חודש. מיום זה ועד י"ב בסיון אין אומרים 'תחנון'. ביום זה באו בני ישראל למדבר סיני (שמות י"ט).

ו' סיון - חג השבועות, ולו ארבעה שמות:

חג הקציר - על שם קציר החיטים שבימים אלה. החיטים הן האחרונות להבשיל בתבואות השנה ובהן כלתה עונת קציר השנה, ובחג מביאים מנחה חדשה לבית ה'. זהו שכתוב: "וחג הקציר ביכורי מעשיך אשר תזרע בשדה".

חג שבועות - על שם ספירת העומר שספרנו במהלך שבעה השבועות שלפניו, וביום החמישים חג לה' ולתורה שניתנה ביום זה. וזהו שכתוב: "וחג שבועות תעשה לך ביכורי קציר חיטים"; "ועשית חג שבועות לה' אלקיך".

יום הביכורים - על שם לחם המנחה החדשה, שמניפים ביום זה במקדש מן התבואה החדשה. מנחה זו היא המתירה הבאת מנחות מן התבואה החדשה למקדש. ביום זה מתחילה עונת הביכורים - כל איש ישראל נוטל

קודם ציווי "הוכח תוכיח", כתוב "ולא תשנא את אחיך", כי זהו תנאי מוקדם לתוכחה. ואחר-זה כתוב "ולא תשא עליו חטא", כלומר, שאם לא פעלה התוכחה, בודאי אתה האשם, שלא היו דבריך דברים היוצאים מן הלב.

(על פי 'היום יום' כ"ו אייר)

הסיפור השבועי

המשרת חזר

רבי לייב שרה'ס, מגדולי תלמידיו של המגיד ממזריטש, נהג לנדוד בעיירות ישראל, ובנדודיו אלה הביא לידי הצלה גשמית או רוחנית של יהודים רבים.

יום אחד, לעת זקנתו, בא עם עוזרו, רבי עזריאל מפלוצק, שהיה איש מעלה בזכות עצמו, לבית מזיגה ששכן בעיירה קטנה, לא הרחק מהעיר וילנה. הוא לן שם בלילה, ובבוקר אחרי התפילה ביקש מרבי עזריאל לקרוא לבעל הבית. "לך נא אל רחוב הנוכרים, שבו מתגורר נסיך פלוני, ואמור לו שיבוא אלי", אמר הצדיק בקול מצוה.

בעל הבית, שלא הכיר את רבי לייב, הביט בו בתימהון. "הלוא סכנת נפשות ממש ליהודי להיכנס לרחוב הזה, ועוד להעז לקרוא לנסיך הפולני המפורסם לבוא אל אדם שאינו מכיר!". אולם הצדיק השיב לו בתקיפות: "דע לך כי הנני לייב שרה'ס, ועליך לציית לי, שלא תאחר חלילה את המועד". התעלם האיש מאזהרת הצדיק ופנה לעניינו.

פתאום נפלה אשתו למשכב, וכעבור כמה דקות אף שני ילדיו התפתלו ממכאובים. הבין האיש כי הדבר נובע מהקפדתו של האורח, שבוודאי צדיק הוא, וכי לא תועיל ריצתו להזעיק רופאים, אלא עליו לקיים את דברי האורח.

בלב נכנע חזר אל האורח והביע את נכונותו ללכת. פחד ואימה אחזוהו, אולם בריאותם של אשתו וילדיו היו בראש מעייניו. רבי לייב הרגיעו והבטיחו כי לא יאונה לו כל רע, וגם בני ביתו יבראו מיד.

האיש יצא לדרך, נכנס אל הרחוב המסוכן, אך נדמה היה כי איש אינו רואהו. כאשר בא לארמון הנסיך לא גירשוהו, וכאשר שמע הנסיך כי יהודי מבקש לראותו, יצא אליו מיד.

מיד כשהזכיר היהודי את שם שולחו, רבי לייב שרה'ס, השתנו פני הנסיך, ובהכנעה הזדרז לצאת מן הבית והלך עם היהודי אל בית המזיגה. בהגיעם שלח רבי לייב את בעל הבית לראות את שלום בני ביתו והוא הסתגר לשיחה עם הנסיך.

בשובו לביתו התפלא הנסיך על התנהגותו. מה גרם לו להישמע להזמנת היהודי שמעולם לא שמע את שמו? הוא שלח את משרתו כדי להזמין אליו את היהודי הזקן, אולם התברר כי מיד אחרי שיחתם עזבו האורח ועוזרו את המקום.

התקרבו ובאו ימי חג הפסח. פתאום נעלם המשרת הגוי של בית המזיגה, והופצה שמועה כי היהודי הרגו, כדי להשתמש בדמו לאפיית מצות. היהודי נעצר והחוקרים החלו לענותו כדי שיודה ב'אשמה'.

לאחר כמה ימי עינויים, לא עמד היהודי בייסוריו ובחר להודות במיוחס לו. צהלו הגויים ואנשי המשטרה על תפיסת ה'פושע', וכל יהודי האזור נבוכו. היהודי הובא לפני בית המשפט ונפסק דינו למוות, אולם לשם ביצוע גזר הדין נדרשה חתימתו של הנסיך הפולני.

להפתעת הכל ביקש הנסיך לדחות את ביצוע גזר הדין. הוא נימק זאת ביציאתו הקרובה ליריד הסוסים השנתי, וטען כי הוא נזקק ליהודי הזה שניחן בטביעת עין בסוסים טובים. הסכימו השופטים, והנסיך יצא עם היהודי אל היריד, מלווה משמר צמוד.

בעוברים ביריד הבחין פתאום היהודי במשרתו שנעלם. הלה רץ אליו מיד בהתרגשות ונפל בזרועותיו. בדמעות סיפר לאדונו כי הכומר המקומי זמם להעליל עליו כי רצח את משרתו. פעם אחר פעם ניסה לשכנע את המשרת

לקנות סוסים'.

"כשראיתי את פסק הדין בעניינך, הבנתי שאיש קדוש היה הזקן ודבריו מתגשמים עכשיו. קיוויתי שכאשר אקח אותך עמי אל היריד, ימצא מוצא לצרתך, אולם עתה הנני תמה מה הועילו דברי אותו צדיק?!".

לרגע הזה חיכה היהודי. הוא ביקש מהנסיך לבוא עמו אל הפונדק שבו השאיר את משרתו ואמר: "הנה מצאתי כאן את משרתי שנעלם, ואשר העלילו עליי כי רצחתי אותו".

לא היה קץ להפתעתו של הנסיך, אך הוא הוסיף לשאול: "אם כן מדוע הודית באשמה?".

הסביר לו היהודי כי לא היה בכחו לשאת את העינויים. "מכאן תלמד", הוסיף, "כי כל ההאשמות המוטחות ביהודים בשקר יסודן".

בבואם לעיירה נדהמו הכול לראות את המשרת ה'נרצח' בריא ושלם. הוא סיפר לשופטים את אשר אירע. בבת אחת התהפך הדין, היהודי שוחרר והכומר נפל בבור שכרה ליהודי.

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

הנאמן לברוח לעיר רחוקה, והוא סירב. לילה אחד תפסו אותו גברתנים, הושיבוהו בעגלה ונסעו עמו למרחקים, ושם הותירוהו בודד ואומלל.

"אתמול בלילה", ממשיך המשרת ומספר, "פגשתי יהודי זקן, וזה ציווה עליי לעלות על עגלתו והוביל אותי לכאן אל היריד. הוא אמר לי לחפש אותך כאן, ואכן סוף סוף מצאתיך. אבקשך להחזירני לעבודתי, כי לא עזבתי את ביתך מרצוני".

באותו רגע נזכר האיש באורח שהתארך אצלו, והבין כי בוודאי הוא שהביא את משרתו אליו כדי להצילו. תחילה לקח את משרתו הרעב לפונדק, ציווה להאכילו כראוי והורה לו לחכות לו במקום. או אז חזר אל הנסיך עם הסוסים שבחר.

מרוצה מהקנייה אמר הנסיך ליהודי: "ודאי זוכר אתה את ביקורי אצלך בעקבות הזמנתו של היהודי הזקן שהתארך אצלך".

"ודאי, זוכר אני", השיב היהודי.

"אם כן, אספר לך מה אמר לי באותו יום", המשיך הנסיך. "אם יום אחד יבקשו ממך לחתום על גזר דינו של בעל בית המזיגה, בקש לקחתו עמך תחילה אל היריד

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת במדבר

מפקד למניינם של בני ישראל

בא' באייר, בשנה השנייה לצאתם מארץ מצרים, מצוה הקב"ה את משה למנות את בני ישראל (גברים הכשירים לשרת בצבא מגיל עשרים שנה ומעלה). חודש ימים לאחר הקמת המשכן (בא' בניסן) והשכנת השכינה בו, מונה אותם הקב"ה כאות לחביבותם.

התורה מזכירה את כל שניים עשר ראשי השבטים, ומסכמת את מנין הגברים בכל שבט ושבט:

ראובן: 46,500 ; **שמעון:** 59,300 ; **יהודה:** 74,600 ;
יששכר: 54,400 ; **זבולון:** 57,400 ; **אפרים** (יוסף): 40,500 ;
מנשה (יוסף): 32,200 ; **בנימין:** 35,400 ; **דן:** 62,700 ; **אשר:** 41,500 ; **גד:** 45,650 ; **נפתלי:** 53,400 ; **סך הכול נמנו:** 603,550 נפש.

שבט לוי ועבודתו בקודש

שבט לוי, שנבחר לשרת ולשמש במשכן אינו נכלל במנין העם. בני שבט זה (הממונים על פירוק המשכן וכליו, נשיאתו במסעות בני ישראל במדבר והקמתו מחדש בכל חניה) ממוקמים תמיד בסמוך למשכן לשומרו מכניסתם של זרים.

סדר חנייתם ומסעם של בני ישראל

ה' מצוה את משה ואהרן על סדר חנייתם ומסעם של שניים עשר השבטים סביב המשכן. השבטים מחולקים לארבע קבוצות בארבעת צידי המשכן, כל שבט על דגלו: ממזרח למשכן מחנה שבט יהודה, ועימו נלווים השבטים יששכר וזבולון.

בדרומו של המשכן מחנה שבט ראובן, ועימו השבטים

שמעון וגד.

מערבית למשכן מחנה שבט אפרים, ועימו השבטים מנשה ובנימין.

ומצפון למשכן מחנה שבט דן, ועימו השבטים אשר ונפתלי.

לשבט לוי, כאמור, מחנה מיוחד ועצמאי במרכזם של כל המחנות בסמוך לאוהל מועד (הוא המשכן).

וכך יוצאים בני ישראל לכל מסעותיהם במדבר: כאשר מתעלה הענן מעל המשכן, אות הוא ליציאת העם למסע. לאחר פירוק המשכן ועריכת כל ההכנות ליציאה לדרך, יוצאים בני שבט יהודה בראשונה ואיתם שני השבטים הנלווים אליהם. בעקבותיהם יוצאים בזה אחר זה שאר שבטי ישראל על פי סדר חנייתם.

אהרן ובניו הכהנים

עם סיום מפקד בני ישראל, מספרת התורה אודות משפחת הכהונה. בראש המשפחה אהרן הכהן הגדול, אחי משה רבנו. עמו נמשכו לכהונה גם בניו: נדב ואביהו (אשר מתו חשוכי ילדים בהקריבם אש זרה) ואלעזר ואיתמר. מאוחר יותר נמשך לכהן גם פנחס בן אלעזר (שנולד לאחר משיחת הכהנים ולא נמשח יחד עמם) בזכות מסירות נפשו לה', כמסופר להלן בפרשת פנחס.

קדושת הלויים והכהנים ועבודתם בקודש

לשבט לוי המקודש לה' נועד תפקיד מיוחד בעם ישראל. הלויים (שאינם כהנים) מופקדים על שמירת המשכן,

והכהנים מבני השבט משרתים בעבודת המשכן (הקרבת הקורבנות וכו').

מתחילה בכורי ישראל (ש'ניקנו' לה' שעה שהופרשו לחיים מבכורי מצרים שמתו ב'מכת בכורות') הם שהוקדשו לעבודת המשכן ושמירתו, אולם בשל השתתפותם בחטא העגל איבדו הם את קדושתם, ובני לוי, שלא השתתפו כלל בחטא זה הוקדשו תחתם לעבודת הקודש.

מפקד שבט לוי, סדר חנייתם ותפקידיהם

עתה נמנים בנפרד בני לוי, שכאמור לא התפקדו במפקד הכללי של בני ישראל, ומפאת קדושתם מצוה ה' את משה למנות את כל הזכרים שבשבט מן חודש ומעלה. התורה מוסיפה ומתארת את אופן וסדר חנייתם ומסעם של שלושת ראשי בתי האב שבשבט זה – גרשון, קהת ומררי – וכן את חלוקת תפקידיהם בקודש:

משפחת גרשון, מניינם 7,500 זכרים. מקום חנייתם ממערב למשכן ותפקידם לשאת (בעת המסעות) את ריעות המשכן, שעריו וקלעי החצר ואביזריהם.

משפחת קהת, מניינם 8,600 זכרים. מקום חנייתם מדרום למשכן והם מופקדים על נשיאת כלי המשכן הפנימיים: השולחן, המנורה, המזבחות וכלי הקודש. אמנם כיון שכלים מקודשים אלה נמצאים בתוך המשכן (מקום שהכניסה אליו מותרת רק לכהנים), על כן רק לאחר כיסוי הכלים על ידי הכהנים (ופירוק המשכן) רשאים בני קהת הלוויים לשאתם. בהקשר זה מטיל הקב"ה על הכהנים את האחריות לשלומם וגורלם של בני קהת

ומזהירים על כיסויים הנאות של כלי הקודש. **משפחת מררי**, מניינם 6,200 זכרים. מקום חנייתם צפונית למשכן ותפקידם לשאת את קרשי המשכן, בריחיו, עמודיו ואדניו, עמודי החצר, היתדות ושאר כלי עבודתו. בני שבט לוי המשמשים בקודש בתפקידים האמורים הינם מגיל שלושים עד גיל חמישים.

למרות השתייכותם המשפחתית מובדלים משה ואהרן ומשפחותיהם מאחיהם הלוויים וחונים בנפרד במזרחו של המשכן.

פדיון הבכורות מעבודת הקודש

משה מונה את בכורי ישראל מגיל חודש ומעלה ומניינם עולה ל-22,273. 22,000 בני שבט לוי נכנסים תחת בכורי ישראל לעבודת הקודש [אף שמספרם של בני לוי מגיע לפי חישוב פשוט ל-22,300 נפש, בכל זאת מסכמת התורה ואומרת כי מניינם הוא 22,000 נפש...?! ההסבר לכך: סיכום מפקד בני לוי נועד לחישוב פדיון בכורות ישראל מעבודת הקודש והחלפתם בלוויים הנוטלים את תפקידם (כפי שהתורה מבהירה מיד בהמשך), ומכיון ש-300 מהלוויים הינם בעצמם בכורים (שבלאו הכי מוטלת עליהם העבודה), הרי שלא הוצרכה התורה לכללם בסיכום], ובנוגע ל-273 הבכורים העודפים, מצוה ה' לפדותם על ידי מתן חמשה שקלי כסף בעבור כל בכור. בהגרלה שמקיים משה בין כל בכורי ישראל עולים 273 הבכורים העודפים, ודמי פדיונם ניתנים לאהרן ובניו הכהנים.

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!

4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

The screenshot shows the Tanya website interface. At the top right is the Tanya logo. Below it is a navigation menu with links: Home, About, Contact, News, Events, and more. The main content area features a video player with a thumbnail of a man in a black hat and a play button. To the right of the video player is a QR code. Below the video player are several video thumbnails with titles in Hebrew, such as 'אבא חסידים - חלק 1' and 'אבא חסידים - חלק 2'. On the right side of the page, there is a sidebar with a QR code, a section titled 'אנחנו ביידישקע' (We are in Yiddishkeit), and a list of 'פוסטים אחרים' (Other posts).

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר המשודרג

www.tanyaor.com

האחדות האמיתית - סביב התורה

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

התאחדות עם ישראל סביב התורה, יוצרת אחדות בין כל נשמות ישראל לבין שורשן הראשון – הקב"ה, ולכן זו אחדות "כאיש אחד בלב אחד".

זה היה סודו של 'דור הפלגה', שהיה – "שפה אחת ודברים אחדים" – דור מאוחד ומלוכד, ועד שאמר על כך הקב"ה: "ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות". אולם סופה של אחדות זו להיכשל, כי אין קיום לאחדות שלא על פי התורה.

האחדות סביב מתן התורה היא אחדות שבבסיסה היא אמיתית. בשעת מעמד הר סיני גילה הקב"ה את פנימיותו לעם ישראל. בתורה הוא הכניס, כביכול, את 'נפשו'. ולכן, כאשר עם ישראל מתאחד סביב התורה, נוצרת כאן אחדות בין כל נשמות ישראל לבין שורשן הראשון – הקב"ה. כך מגיעים לאחדות אמיתית של "כאיש אחד בלב אחד".

מעשה אחד

מזה אנו למדים, שההכנה לחג השבועות היא התחזקות באהבת ישראל, והדבר צריך להתבטא בהשתדלות לקרב יהודי שני לאור התורה. כך אין זו אחדות ערטילאית (מופשטת), אלא אחדות מוחשית סביב התורה וקיום מצוותיה.

וצריך לדעת, שהכל תלוי בכל אחד ואחת באופן אישי. המגיד ממזריטש (רבו של בעל התניא) פירש את המשנה "דע מה למעלה ממך": דע, שכל מה שקורה למעלה, בעולמות העליונים, הכול הוא "ממך" – הכול תלוי בך ובמעשיך! על האדם לראות את העולם עומד על כפות מאזניים, ובמעשה אחד ביכולתו להכריע ולהשיג את מתן התורה. בהכנה כזאת, בטוחים אנו שנזכה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות.

לעולם קורין פרשת במדבר סיני קודם עצרת

את פרשת במדבר קוראים תמיד לפני חג השבועות, ומכאן שהיא בבחינת הכנה לחג השבועות. בכל שנה בחג השבועות נותן לנו הקב"ה מחדש את התורה, ולכן ברור, שההכנות לקבלתה המחודשת צריכות להיות בדוגמת ההכנות לקבלת התורה בפעם הראשונה.

ההכנות לקבלת התורה היו השלום והאחדות. חז"ל למדו זאת מהפסוק "ויחן שם ישראל נגד ההר". לא נאמר "ויחנו", לשון רבים (כתחילת הפסוק: "ויסעו מרפידים... ויחנו במדבר"), אלא "ויחן", לשון יחיד. רמז לכך שהם התייצבו לקבלת התורה "כאיש אחד בלב אחד".

אגודה אחת

וכך נאמר במדרש: "ביקש הקב"ה ליתן תורה לישראל בשעה שיצאו ממצרים, והיו חלוקים אלו על אלו... כשבאו לסיני – הושוו כולם אגודה אחת... אמר הקב"ה: התורה, כולה שלום, ולמי אני נותנה? לאומה שהיא אוהבת שלום".

אין מדובר בסתם אחדות, אלא האחדות שהיא "נגד ההר" ואחדות סביב מה שהוא מייצג, היינו: התורה והמצוות. כשיהודים מתאחדים על ידי התורה, יש לאחדות זו קיום אמיתי ונצחי, והיא גם מביאה רוב ברכה ושפע למעלה.

בסיס אמיתי

כחה של האחדות – עצום. אפשר להשיג באמצעותה כל מה שרוצים, ואפילו אם ההתאחדות היא למטרה שלילית.

(מעובד מתוך הספר "שלחן שבת", על פי

ספר השיחות 'ליקוטי שיחות' כרך ב')

חסידות על הפרשה במדבר

שמיטה ויובל), שלא שבט לוי בלבד, אלא כל מי שנדבה רוחו אותו לעמוד לפני ה' ולשרתו, "הרי זה נתקדש קודש קודשים".

(ליקוטי-שיחות כרך יג עמ' 15)

המתגבר על הכיסויים מתחדש ומתעלה

והורידו את פרוכת המסך וכיסו בה את ארון העדות. ונתנו עליו כיסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה (ד,ה-ו)

שלושת כיסויי הארון רומזים לשלושה דברים המסתירים את אור הנשמה: הגוף, הנפש הבהמית, ואומות העולם: פרוכת המסך, שהיא חלק בקודש הקודשים, רומזת לגוף, שכן גם הגוף היהודי קדוש הוא. בגד כליל תכלת, שהיה מתאים למידת הארון, רומז לנפש הבהמית וליצר הרע, שהם "מקבילים" ו"מתאימים" לנפש האלוקית ויצר הטוב. כיסוי עור תחש, שלא היה חופף למידת הארון (ואפשר לכסות בו גם כלים אחרים), רומז לאומות העולם, שאין להן "התאמה" (ישירה) עם ישראל.

הווי אומר: כשם שכיסוי הארון הכין ואישר את העברתו למקום חדש, כן על ידי התגברות על כיסוייה של הנפש האלוקית היא מתעלה והולכת מחיל אל חיל.

(ליקוטי-שיחות, כרך ח, עמ' 17)

לימוד התורה גורם חידוש קיומו של הלומד

ואלה תולדות אהרן ומשה (ג,א)
שכל המלמד את בן חברו תורה כאילו ילדו (רש"י)

מה בין לימוד התורה להולדה?

העונש על ביטול תורה הוא "הכרת תכרת" (סנהדרין צט). ומכיון שקיומו של כל נברא מתחדש בכל רגע, נמצא שהמלמד את בן חברו תורה (ובכך למעשה מגן עליו מ'כרת') גורם לחידוש קיומו. לכן נחשב הדבר "כאילו ילדו", שכן הרב מקשר את התלמיד למקור חיותו וגורם למעין "הולדה" - חידוש קיומו באותו רגע.

(ליקוטי-שיחות, כרך כג, עמ' 16)

כל יהודי ראוי להתקדש כלוויים את משמרת בני-ישראל (ג,ח)

שכולן היו זקוקין לצורכי המקדש, אלא שהלוויים באים תחתיהם בשליחותם (רש"י)

ידוע הכלל (קידושין כג) שדבר שאדם אינו יכול לעשותו בעצמו, אין בכחו גם למנות שליח שיעשה את הדבר במקומו. מובן אפוא, שכל יהודי ראוי לעבוד את עבודת הלוויים, שהרי הלוויים עשו עבודה זו בתור שלוחי הציבור.

מכאן רמז וסמך לדברי הרמב"ם הידועים (סוף הלכות

בקרו אותנו באתר
www.tanyaor.com המחודש
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפשו

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

YouTube f

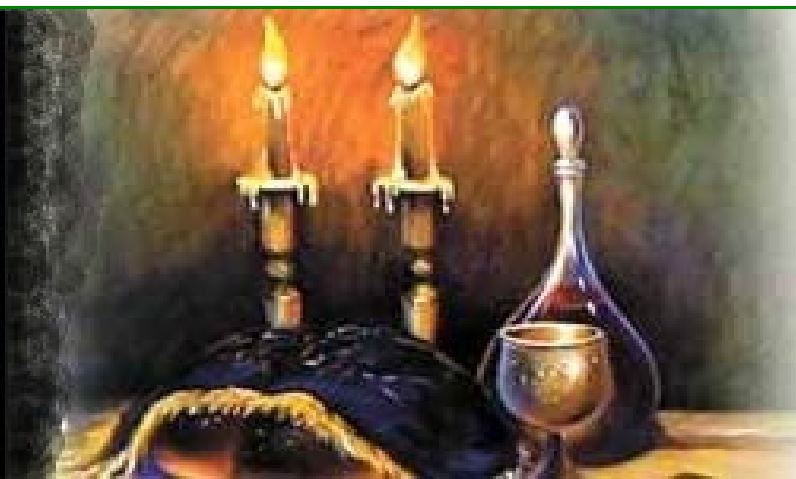
שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
20:16	18:59	י-ם
20:19	19:14	ת"א
20:20	19:07	חיפה
20:17	19:15	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון